

31993L0015

L 121/20

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

15.5.1993.

PADOMES DIREKTĪVA 93/15/EEK**(1993. gada 5. aprīlis)****par noteikumu saskaņošanu attiecībā uz civilām vajadzībām paredzēto sprāgstvielu laišanu tirgū un pārraudzību**

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100.a pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,sadarbībā ar Eiropas Parlamentu ⁽²⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽³⁾,

tā kā Līguma 8.a pantā noteikts, kas iekšējais tirgus ir jāizveido, vēlākais, līdz 1992. gada 31. decembrim; tā kā iekšējam tirgum ir jāaptver tāda telpa bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar Līguma noteikumiem ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte;

tā kā Līguma 100.a panta 3. punktā paredzēts, ka Komisija savos priekšlikumos, kas attiecas uz drošību, par galveno uzskata augstu aizsardzības līmeni;

tā kā preču brīva aprīte paredz, ka ir izpildīti daži pamatnosacījumi; tā kā, jo īpaši, sprāgstvielu brīva aprīte paredz saskaņot tiesību aktus par sprāgstvielu laišanu tirgū;

tā kā uz civilām vajadzībām paredzētām sprāgstvielām attiecas sīki izstrādāti valstu tiesību akti, galvenokārt saistībā ar drošības prasībām; tā kā šādos valstu tiesību aktos ir īpaši paredzēts, ka tirdzniecības atļaujas var piešķirt tikai tad, ja sprāgstvielas ir apmierinoši izturējušas izmēģinājumu sērijas;

tā kā noteikumu saskaņošana, kas reglamentē šādu sprāgstvielu laišanu tirgū, paredz, ka dažādie valstu tiesību akti tiks saskaņoti, lai, nepazeminot optimālo drošības līmeni, nodrošinātu šo ražojumu brīvu aprīti;

tā kā šajā direktīvā formulētas tikai pamatprasības, kuras jāizpilda, veicot sprāgstvielu atbilstības izmēģinājumus; tā kā, lai

atvieglinātu procesu, kādā pierāda atbilstību pamatprasībām, būtu vēlams sagatavot Eiropas līmenī saskaņotus standartus, kas attiecas uz, *inter alia*, sprāgstvielu izmēģināšanas metodēm; tā kā šādi standarti pašreiz nepastāv;tā kā Eiropas līmenī saskaņotus standartus ir izstrādājušas privātas organizācijas, un tiem jāpaliek neobligātiem; tā kā šajā sakarā Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN) ir tikusi atzīta par vienu no divām iestādēm, kas ir kompetentas, lai pieņemtu saskaņotus standartus saistībā ar vispārējām pamatnostādņēm par sadarbību Komisijas, CEN un CENELEC starpā, kas ratificēta 1984. gada 13. novembrī; tā kā šīs direktīvas nozīmē "saskaņots standarts" ir dokuments, kurā noteiktas tehniskās specifikācijas, ko Komisijas uzdevumā ir pieņēmusi CEN atbilstīgi Padomes Direktīvai 83/189/EEK (1983. gada 28. marts), ar ko nosaka procedūru informācijas sniegšanai tehnisko standartu un noteikumu jomā ⁽⁴⁾, kā arī saskaņā ar iepriekšminētām vispārējām pamatnostādņēm;tā kā Padome Lēmumā 90/683/EEK (1990. gada 13. decembris) par atbilstības novērtējuma procedūru dažādu stadiju moduļiem, ko paredzēts izmantot tehniskās saskaņošanas direktīvās ⁽⁵⁾, ieviesa saskaņotus līdzekļus atbilstības novērtējuma procedūras piemērošanai; tā kā šo moduļu piemērošana sprāgstvielām ļaus noteikt atbildību ražotājiem un iestādēm, kas atbild par atbilstības novērtējuma procedūru piemērošanu, ņemot vērā attiecīgo sprāgstvielu veidu;

tā kā attiecībā uz drošību noteikumi par sprāgstvielu pārvadāšanu ir ietverti starptautiskās konvencijās un vienošanās; tā kā starptautiskā līmenī ir Apvienoto Nāciju Organizācijas Ieteikumi par bīstamo preču (tostarp sprāgstvielu) pārvadāšanu, kuri attiecas uz plašāku teritoriju nekā Kopiena; tā kā tādējādi šī direktīva neattiecas uz pārvadāšanas noteikumiem;

⁽¹⁾ OV C 121, 13.5.1992., 19. lpp.⁽²⁾ OV C 305, 23.11.1992., 128. lpp. un OV C 115, 26.4.1993.⁽³⁾ OV C 313, 30.11.1992., 13. lpp.⁽⁴⁾ OV L 109, 26.4.1983., p.8. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 90/230/EEK (OV L 128, 18.5.1990., 15. lpp.).⁽⁵⁾ OV L 380, 31.12.1990., 13. lpp.

tā kā pirotehnikas izstrādājumiem jāpiemēro atbilstoši pasākumi, lai nodrošinātu patērētāju aizsardzību un sabiedrības drošību; tā kā šajā jomā ir paredzēta papildu direktīva;

tā kā ražojumu, uz kuriem attiecas šī direktīva, definīcija jāpamato ar minēto ražojumu definīciju, kāda noteikta iepriekšminētajos ieteikumos;

tā kā šīs direktīvas darbības joma skar munīciju, bet tikai attiecībā uz noteikumiem, kas reglamentē pārsūtīšanas kontroli un ar tiem saistītos pasākumus; tā kā munīciju pārsūta atbilstoši nosacījumiem, kas ir līdzīgi tiem nosacījumiem, saskaņā ar kuriem tiek pārsūtīti ieroči, munīcijas pārsūtīšanu reglamentē noteikumi, kas līdzīgi tiem, kurus piemēro ieročiem, kā noteikts Direktīvā 91/477/EEK (1991. gada 18. jūnijs) par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli⁽¹⁾;

tā kā ir arī jāaizsargā to strādājošo veselība un drošība, kas ražo vai lieto sprāgstvielas; tā kā tiek sagatavota papildu direktīva, kas attiecas, *inter alia*, sprāgstvielu ražošanā, glabāšanā un lietošanā iesaistīto strādājošo veselību un drošību;

tā kā, ja pastāv nopietni draudi vai notiek uzbrukums sabiedriskai drošībai, kura pamatā ir šajā direktīvā minētās munīcijas vai sprāgstvielu nelikumīga turēšana vai izmantošana, ir lietderīgi atļaut dalībvalstīm zināmos apstākļos atkāpties no šīs direktīvas nosacījumiem attiecībā uz pārsūtīšanu;

tā kā visbeidzot jāizveido administratīvās sadarbības mehānisms; tā kā kompetentām iestādēm šajā sakarā ir lietderīgi ņemt vērā Padomes Regulu (EEK) Nr. 1468/81 (1981. gada 19. maijs) par dalībvalstu administratīvo iestāžu savstarpējo palīdzību un to sadarbību ar Komisiju, lai nodrošinātu muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu⁽²⁾;

tā kā šī direktīva neietekmē dalībvalstu tiesības paredzēt pasākumus, kuru mērķis ir novērst sprāgstvielu un munīcijas nelikumīgu tirdzniecību,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. pants

1. Šo direktīvu piemēro sprāgstvielām, kas definētas 2. punktā.

⁽¹⁾ OV L 256, 13.9.1991.

⁽²⁾ OV L 144, 2.6.1981., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 945/87 (OV L 90, 2.4.1987., 4. lpp.).

2. "Sprāgstvielas" ir materiāli un izstrādājumi, kurus par tādiem uzskata Apvienoto Nāciju Organizācijas Ieteikumos par bīstamo preču pārvadāšanu un kuri ietilpst šo ieteikumu 1. klasē.

3. Šī direktīva neattiecas uz:

— sprāgstvielām, tostarp munīciju, kuras saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ir paredzēts lietot bruņoto spēku vai policijas vajadzībām,

— pirotehniskajiem izstrādājumiem,

— munīciju, izņemot kā noteikts 10., 11., 12., 13., 17., 18. un 19. pantā.

4. Šajā direktīvā:

— "Apvienoto Nāciju Organizācijas Ieteikumi" ir ieteikumi, kurus pieņēmusi Apvienoto Nāciju Organizācijas ekspertu komiteja par bīstamo preču pārvadāšanu un kuri publicēti ANO Oranžajā grāmatā, ar grozījumiem, kas izdarīti līdz šīs direktīvas pieņemšanas dienai,

— "lietošanas drošība" ir negadījumu novēršana vai, ja tas neizdodas, šo negadījumu seku ierobežošana,

— "tiesiskās izmantošanas drošība" ir sprāgstvielu nelikumīga lietojuma novēršana,

— "tirgotājs" ir ikviena fiziska vai juridiska persona, kuras nodarbošanās daļēji vai pilnībā ir ieroču un munīcijas ražošana, tirdzniecība, maiņa, iznomāšana, remonts vai pārveidošana,

— "apstiprinājums" ir lēmums, kas pieņemts, lai ļautu notikt paredzētajai sprāgstvielu pārsūtīšanai Kopienā,

— "uzņēmums sprāgstvielu ražošanas nozarē" ir ikviena fiziska vai juridiska persona, kurai ir licence vai atļauja, kas ļauj tai nodarboties ar sprāgstvielu ražošanu, glabāšanu, izmantošanu, pārsūtīšanu vai tirdzniecību,

— "laišana tirgū" ir ikviena pirmreizējā sprāgstvielu, uz kurām attiecas šī direktīva, realizācija par samaksu vai bez maksas, ar mērķi tās izplatīt un/vai lietot Kopienas tirgū,

— “pārsūtīšana” ir ikviena sprāgstvielu fiziska pārvietošana Kopienas teritorijā, izņemot sprāgstvielu pārvietošanu vienā un tajā pašā vietā.

5. Šī direktīva neaizliedz dalībvalstīm klasificēt dažas vielas, kas nav minētas šajā direktīvā, kā sprāgstvielas saskaņā ar attiecīgo valstu normatīvajiem aktiem.

II NODAĻA

Tiesību aktu, kas attiecas uz sprāgstvielām, saskaņošana

2. pants

1. Dalībvalstis nedrīkst aizliegt, ierobežot vai kavēt laist tirgū sprāgstvielas, uz kurām attiecas šī direktīva un kuras atbilst šīs direktīvas prasībām.

2. Dalībvalstis pieņem vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka sprāgstvielas, uz kurām attiecas šī direktīva, var laist tirgū vienīgi tad, ja tās atbilst visiem šīs direktīvas noteikumiem, tām ir 7. pantā minētā CE zīme un to atbilstība ir novērtēta saskaņā ar II pielikumā minēto kārtību.

3. Ja uz šajā direktīvā minētajām sprāgstvielām attiecas arī citas direktīvas, kuras reglamentē citus aspektus un paredz CE zīmes piestiprināšanu, tad šī zīme norāda, ka iepriekšminētie ražojumi ir arī uzskatāmi par atbilstošiem šo citu direktīvu noteikumiem.

3. pants

Šajā direktīvā minētajām sprāgstvielām jāatbilst arī I pielikumā noteiktajām drošības pamatprasībām.

4. pants

1. Dalībvalstis uzskata šajā direktīvā minētās sprāgstvielas, kas atbilst attiecīgajiem valstu standartiem, kuros ir pārņemti saskaņotie standarti, norādes uz kuriem ir tikušas publicētas Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī, par atbilstošām 3. pantā minētajām drošības pamatprasībām. Dalībvalstis publicē norādes uz valstu standartiem, kuros ir pārņemti šie saskaņotie standarti.

2. Komisija sniedz konkrētu informāciju par saskaņoto standartu jomā veikto darbu ziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei par Direktīvas 83/189/EEK ieviešanu, kā noteikts minētās direktīvas 11. panta 2. punktā.

5. pants

Ja dalībvalsts vai Komisija uzskata, ka 4. pantā minētie saskaņotie standarti tikai daļēji atbilst 3. pantā noteiktajām pamatprasībām, Komisija vai attiecīgā dalībvalsts, motivējot iesniegumu, nodod jautājumu izskatīšanai saskaņā ar Direktīvu 83/189/EEK izveidotajai komitejai. Komiteja nekavējoties dod atzinumu.

Ņemot vērā komitejas atzinumu, Komisija informē dalībvalstis par pasākumiem, kas jāpieņem attiecībā uz 4. pantā minētajiem standartiem un publikāciju.

6. pants

1. Sprāgstvielu atbilstības pārbaudes procedūras ir vai nu:

a) direktīvas II pielikuma 1. nodaļā minētā EK modeļa pārbaude (“B” modulis), vai arī pēc ražotāja izvēles:

— direktīvas II pielikuma 2. nodaļā minētā atbilstība modelim (“C” modulis),

— vai direktīvas II pielikuma 3. nodaļā minētie ražošanas kvalitātes nodrošināšanas līdzekļi (“D” modulis),

— vai direktīvas II pielikuma 4. nodaļā minētā produkcijas kvalitātes nodrošināšanas līdzekļi (“E” modulis),

— vai direktīvas II pielikuma 5. nodaļā minētā produkta verificēšana (“F” modulis), vai

b) direktīvas II pielikuma 6. nodaļā minētā eksemplāra verificēšana (“G” modulis).

2. Dalībvalstis ziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm par apstiprinātajām iestādēm, kuras tās ir izvirzījušas iepriekšminēto atbilstības novērtējuma procedūru un īpašu uzdevumu veikšanai, kā arī identifikācijas numuriem, ko tām iepriekš piešķirusi Komisija.

Komisija Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī publicē pilnvaroto iestāžu un to identifikācijas numuru sarakstu, kā arī uzdevumus, kuru izpildei tās ir pilnvarotas. Komisija nodrošina šā saraksta atjaunināšanu.

Dalībvalstis iestāžu novērtēšanai piemēro III pielikumā minētos obligātos kritērijus, par ko tās informē Komisiju. Iestādes, kuras atbilst attiecīgos saskaņotajos standartos noteiktajiem vērtēšanas kritērijiem, uzskata par attiecīgajiem obligātajiem kritērijiem atbilstīgām.

Dalībvalsts, kura ir informējusi Komisiju par konkrēto iestādi, atsauc paziņojumu, ja tā konstatē, ka šī iestāde vairs neatbilst otrajā daļā minētajiem kritērijiem. Dalībvalsts tūlīt par to informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

7. pants

1. CE zīmi piestiprina uz sprāgstvielām tā, lai tas būtu labi saskatāms, viegli izlasāms un neizdzēšams vai, ja tas nav iespējams, uz identifikācijas plāksnītes, kas piestiprināta sprāgstvielām vai, ja pirmās divas metodes nevar tikt izmantotas, tad uz iepakojuma. Identifikācijas plāksnīte ir jāveido tā, lai to nevarētu lietot atkārtoti.

CE zīmei lieto direktīvas IV pielikumā norādīto paraugu.

2. Sprāgstvielām aizliegts piestiprināt jebkāda veida zīmi vai uzrakstu, kas varētu maldināt trešās personas attiecībā uz CE zīmes nozīmi un rakstības veidu. Sprāgstvielām var piestiprināt jebkura cita veida zīmi, ar noteikumu, ka CE zīmes redzamība un salasāmība nepasliktinās.

3. Neierobežojot 8. panta noteikumus:

a) ja dalībvalsts konstatē, ka CE zīme ir tikusi neatbilstoši piestiprināta, ražotājam, viņa aģentam vai personai, kas atbild par ražojuma laišanu Kopienas tirgū, uzliek par pienākumu atjaunot ražojuma atbilstību marķēšanas noteikumiem un izbeigt pārkāpumus saskaņā ar nosacījumiem, kuri ieviesti dalībvalstīs;

b) ja neatbilstību nenovērš, dalībvalstij jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai ierobežotu vai aizliegtu attiecīgā ražojuma laišanu tirgū vai nodrošinātu tā izņemšanu no tirgus saskaņā ar 8. pantā noteikto procedūru.

8. pants

1. Ja dalībvalsts konstatē, ka sprāgstviela, uz kuras ir CE zīme un kuru lieto paredzētajam nolūkam, var apdraudēt drošību, tā pieņem visus nepieciešamos pagaidu pasākumus, lai izņemtu sprāgstvielu no tirzniecības vai aizliegtu tās laišanu tirgū vai brīvu apriti.

Dalībvalsts tūlīt informē Komisiju par visiem šādiem pasākumiem, norādot sava lēmuma iemeslus un īpaši norādot, vai neatbilstību rada:

— neatbilstība pamatprasībām,

— nepareiza standartu piemērošana,

vai

— nepilnības standartos.

2. Tiklīdz iespējams, Komisija apspriežas ar attiecīgajām pusēm. Ja pēc šīs apspriedes Komisija konstatē, ka pasākumi ir pamatoti, tā tūlīt par to informē dalībvalsti, kura šos pasākumus ir veikusi, kā arī pārējās dalībvalstis. Ja pēc šīs apspriedes Komisija konstatē, ka pasākumi ir nepamatoti, tā tūlīt par to informē dalībvalsti, kas pieņēma šo lēmumu.

Ja, konkrētā gadījumā, 1. punktā minētie pasākumi ir pieņemti, pamatojoties uz nepilnībām standartos, Komisija vispirms apspriežas ar attiecīgajām pusēm un tad divos mēnešos nodod jautājumu izskatīšanai saskaņā ar Direktīvu 83/189/EEK izveidotajai komitejai, ja dalībvalsts, kas pieņēma šos pasākumus, paredz tos uzturēt spēkā un sāk 5. pantā minēto procedūru.

3. Ja CE zīme ir piestiprināta sprāgstvielai, kas neatbilst prasībām, kompetentā dalībvalsts pieņem attiecīgus pasākumus attiecībā uz personu, kura piestiprināja zīmi un par to informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

III NODAĻA

Noteikumi, kas attiecas uz pārsūtīšanas uzraudzību Kopienā

9. pants

1. Šajā direktīvā minētās sprāgstvielas var pārsūtīt tikai saskaņā ar šādiem punktiem.

2. Šajā punktā minēto sprāgstvielu pārsūtīšanas gadījumā kontroli, ko veic atbilstoši Kopienas tiesību aktiem vai valstu tiesību aktiem, vairs neveic kā iekšējo robežkontroli, bet gan vienīgi kā parastu kontroles procedūru, kuru nediskriminējošā veidā piemēro visā Kopienas teritorijā.

3. Kravas saņēmējs sprāgstvielu pārsūtīšanas apstiprinājumu iegūst no galamērķa kompetentās iestādes. Kompetentā iestāde pārbauda, vai kravas saņēmējs ir juridiski pilnvarots saņemt sprāgstvielas un vai viņam ir nepieciešamās licences vai atļaujas. Personai, kas atbild par sprāgstvielu pārsūtīšanu, jāinformē tranzīta dalībvalsts vai dalībvalstu kompetentās iestādes par sprāgstvielu transportēšanu caur šo valsti vai šīm valstīm, kuru apstiprinājums jāiegūst.

4. Ja dalībvalsts nolemj, ka pastāv problēma attiecībā uz tiesību verificēšanu, lai iegūtu 3. punktā minētās sprāgstvielas, dalībvalsts nosūta pieejamo informāciju par šo jautājumu Komisijai, kura to nekavējoties iesniedz izskatīšanai komitejā, kā noteikts 12. pantā.

5. Ja galamērķa kompetentā iestāde apstiprina pārsūtīšanu, tā izsniedz kravas saņēmējam dokumentu, kurā ir iekļauta visa 7. punktā minētā informācija. Šādam dokumentam ir jāpavada sprāgstvielas līdz norādītajam galamērķim. To uzrāda pēc attiecīgo kompetento iestāžu pieprasījuma. Kravas saņēmējs glabā šā dokumenta kopiju, kuru iesniedz galamērķa kompetentajai iestādei pārbaudei pēc tās pieprasījuma.

6. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata, ka nav vajadzīgas tādas īpašās drošības prasības, kādas minētas 5. punktā, sprāgstvielas var pārsūtīt to teritorijā vai tās daļā bez iepriekšējās informācijas iesniegšanas atbilstoši 7. punktam. Atbildīgā iestāde tad izsniedz apstiprinājumu uz noteiktu laiku un to var apturēt vai anulēt jebkurā brīdī pēc pamatota lēmuma pieņemšanas. Dokuments, kas minēts 5. punktā un kuram jābūt pievienotam sprāgstvielām, līdz tās sasniedz galamērķi, attiecas vienīgi uz iepriekšminēto apstiprinājumu.

7. Ja sprāgstvielu pārsūtīšana ir īpaši jāuzrauga, lai atbilstu īpašām drošības prasībām dalībvalsts teritorijā vai tās daļā, tad pirms pārsūtīšanas kravas saņēmējs galamērķa kompetentajai iestādei iesniedz šādu informāciju:

— attiecīgo uzņēmēju vārdus un adreses; šai informācijai ir jābūt pietiekoši detalizētai, lai ļautu sazināties ar uzņēmējiem un saņemt apstiprinājumu, ka minētās personas ir juridiski pilnvarotas saņemt sūtījumu,

— pārsūtāmo sprāgstvielu skaitu un daudzumu,

— konkrētās sprāgstvielas pilnu aprakstu un identifikācijas līdzekļus, tostarp Apvienoto Nāciju Organizācijas identifikācijas numuru,

— informāciju par atbilstību tirgū laišanas nosacījumiem, ja ir paredzēts sprāgstvielas laist tirgū,

— pārsūtīšanas veidu un maršrutu,

— paredzamās nosūtīšanas un saņemšanas dienas,

— ja nepieciešams, precīzas iebraukšanas un izbraukšanas vietas dalībvalstīs.

Galamērķa kompetentās iestādes pārbauda nosacījumus, ar kādiem var notikt pārsūtīšana, jo īpaši attiecībā uz īpašajām drošības prasībām. Ja pārsūtīšana atbilst īpašajām drošības

prasībām, izsniedz apstiprinājumu pārsūtīšanai. Gadījumā, ja tranzīts notiek caur citu dalībvalstu teritorijām, minētās dalībvalstis ar tādiem pašiem nosacījumiem līdzīgi pārbauda un apstiprina informāciju, kas attiecas uz pārsūtīšanu.

8. Neskarot parastās pārbaudes, kuras veic nosūtītāja dalībvalsts savā teritorijā, pēc attiecīgo kompetento iestāžu pieprasījuma kravu saņēmēji un sprāgstvielu nozarē iesaistītie uzņēmēji nosūta nosūtītāja dalībvalsts un tranzīta dalībvalsts iestādēm visu to būtisko informāciju, kas ir viņu rīcībā par sprāgstvielu pārsūtīšanu.

9. Piegādātājs drīkst pārsūtīt sprāgstvielas tikai tad, ja kravas saņēmējs ir saņēmis nepieciešamās atļaujas pārsūtīšanai saskaņā ar 3., 5., 6., un 7. punkta noteikumiem.

10. pants

1. Munīciju drīkst pārsūtīt no vienas dalībvalsts uz otru tikai saskaņā ar tālākminētajos punktos noteikto kārtību. Šos noteikumus piemēro arī munīcijas pārsūtīšanai tirdzniecības pastu gadījumā.

2. Ja munīcija ir jānosūta uz citu dalībvalsti, tad attiecīgā persona ik reizi pirms nosūtīšanas paziņo dalībvalstij, kurā atrodas šī munīcija:

— tās personas vārdu un adresi, kas pārdod vai pārsūta, pērk vai saņem munīciju vai, ja nepieciešams, īpašnieka vārdu un adresi,

— adresi, uz kuru jānosūta vai jātransportē munīcija,

— nosūtāmās vai transportējamās munīcijas daudzumu,

— datus, kas ļauj identificēt munīciju un arī norādi, ka munīcijai ir veikta pārbaude atbilstoši 1969. gada 1. jūlija Konvencijai par savstarpēju pārbaudes zīmju atzīšanu uz rokas šaujamoieročiem,

— pārsūtīšanas veidus,

— nosūtīšanas un paredzamās ierašanās dienu.

Iepriekšējos divos ievilkumos minētā informācija nav jāpapildina gadījumā, ja notiek pārsūtīšana starp tirgotājiem. Dalībvalsts pārbauda nosacījumus saskaņā ar kuriem ir jāveic pārsūtīšana, jo īpaši attiecībā uz drošību. Ja dalībvalsts atļauj šādu pārsūtīšanu, tā izsniedz licenci, kurā ir iekļauta visa pirmajā daļā minētā informācija. Šī licence pavada munīciju līdz galamērķim; to uzrāda pēc dalībvalstu kompetento iestāžu pieprasījuma.

3. Katra dalībvalsts var piešķirt tirgotājiem tiesības no tās teritorijas veikt municijas nosūtīšanu dīlerim, kurš reģistrēts citā dalībvalstī, bez iepriekšējas 2. punktā minētās atļaujas izņemšanas. Šajā sakarā tā izsniedz atļauju, kas derīga trīs gadus un kuru var pēc pamatota lēmuma apturēt vai anulēt. Dokumentam, kurā ir norāde uz šo atļauju, jāpavada municija līdz galamērķim. To uzrāda pēc dalībvalstu kompetento iestāžu pieprasījuma.

Pirms pārsūtīšanas veikšanas dīleris paziņo to dalībvalstu, no kurām jāveic pārsūtīšana, iestādēm visu 2. punkta pirmajā daļā uzskaitīto informāciju.

4. Katra dalībvalsts piegādā citām dalībvalstīm tās municijas sarakstu, kuras pārsūtīšanu caur minētās dalībvalsts teritoriju var atļaut bez iepriekšējas tās piekrišanas.

Šādus municijas sarakstus dara zināmus tirgotājiem, kuri ir saņēmuši apstiprinājumu municijas pārsūtīšanai bez iepriekšējas atļaujas atbilstoši 3. punktā noteiktajai kārtībai.

5. Katra dalībvalsts nosūta visu tās rīcībā esošo lietderīgo informāciju par galīgo municijas pārsūtīšanu tai dalībvalstij, uz kuras teritoriju ir notikusi šāda pārsūtīšana.

Visu informāciju, kuru dalībvalstis saņem ar šajā pantā noteikto procedūru palīdzību, nosūta ne vēlāk kā attiecīgās pārsūtīšanas laikā galamērķa dalībvalstīm un, ja nepieciešams, ne vēlāk kā pārsūtīšanas laikā, tranzīta dalībvalstīm.

11. pants

Atkāpjoties no šīs direktīvas 9. panta 3., 5., 6. un 7. punkta un 10. panta, dalībvalsts, ja pastāv nopietnas briesmas vai notiek uzbrukums sabiedriskai drošībai, kas rodas šajā direktīvā minēto sprāgstvielu vai municijas nelikumīgas turēšanas vai izmantošanas rezultātā, var veikt visus nepieciešamos pasākumus, kas attiecas uz sprāgstvielu vai municijas pārsūtīšanu, lai novērstu šādu nelikumīgu turēšanu vai lietošanu.

Šajos lēmumos ievēro proporcionalitātes principu. Tie nedrīkst būt patvaļīgas diskriminācijas vai maskēta ierobežojuma līdzekļi tirdzniecībā starp dalībvalstīm.

Katra dalībvalsts, kas pieņem šādus pasākumus, par tiem paziņo Komisijai; Komisija par tiem informē pārējās dalībvalstis.

IV NODAĻA

Citi noteikumi

12. pants

1. Dalībvalstis izveido informācijas apmaiņas tīklus 9. un 10. panta ieviešanai. Tās informē citas dalībvalstis un Komisiju par valsts iestādēm, kuras ir atbildīgas par informācijas saņemšanu vai pārsūtīšanu un par jau iepriekšminētajā 9. un 10. pantā minēto procedūru piemērošanu.

2. Šīs direktīvas ieviešanas nolūkā Regulas (EEK) Nr. 1468/81 noteikumus, jo īpaši tos, kas attiecas uz konfidencialitāti, piemēro *mutatis mutandis*.

13. pants

1. Komisijai palīdz komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis.

Komiteja izskata visus jautājumus, kas attiecas uz šās direktīvas izpildi un ko ierosina tās priekšsēdētājs vai nu pēc savas ierosmes vai pēc dalībvalsts pārstāvja lūguma.

2. Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai veicamo pasākumu projektu. Atzinumu par projektu komiteja sniedz termiņā, ko priekšsēdētājs var noteikt atkarībā no jautājuma steidzamības. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kā noteikts Līguma 148. panta 2. punktā attiecībā uz lēmumiem, kurus Padomei tiek ierosināts pieņemt pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

Komisija pieņem pasākumus, ko piemēro uzreiz. Tomēr, ja šie pasākumi nav saskaņā ar komitejas atzinumu, Komisija tūlīt par tiem paziņo Padomei. Šajā gadījumā Komisija uz trim mēnešiem no nosūtīšanas dienas atliek pasākumu piemērošanu, par kuriem tā pieņēmusi lēmumu.

Padome ar kvalificētu balsu vairākumu šā punkta otrajā daļā norādītajā laikā var pieņemt citu lēmumu.

3. Šī panta 2. punktā noteikto kārtību jo īpaši ievēro, ņemot vērā visus turpmākos labojumus ANO ieteikumus.

14. pants

Dalībvalstis glabā jaunāko informāciju, kas attiecas uz sprāgstvielu nozares uzņēmumiem, kuru rīcībā ir licences vai atļaujas, kas minētas 1. panta 4. punktā, lai tā būtu pieejama citām dalībvalstīm un Komisijai.

Dalībvalstis noskaidro, vai šādiem uzņēmumiem ir sprāgstvielu uzraudzības sistēma, lai pēc tās jebkurā laikā varētu noteikt sprāgstvielas īpašnieku. Noteikumus šī apakšpunkta piemērošanai pieņem saskaņā ar 13. pantā minēto komitejas procedūru.

Sprāgstvielu sektorā strādājošie uzņēmumi glabā tādus savu darījumu datus, kādi ir nepieciešami, lai izpildītu šajā pantā noteiktās saistības.

Šajā pantā minētie dokumenti jāglabā vismaz trīs gadus pēc tā kalendārā gada beigām, kurā notika reģistrētais darījums, pat ja uzņēmums ir pārtraucis tirdzniecību. Pēc kompetento iestāžu pieprasījuma tiem tūlīt jābūt pieejamiem pārbaudei.

15. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka sprāgstvielas ir atbilstoši marķētas.

16. pants

Kad dalībvalsts izsniedz licenci vai atļauju sprāgstvielu ražošanas sākšanai, tā jo īpaši pārbauda, vai atbildīgās personas spēj izpildīt tehniskās saistības.

V NODAĻA

Nobeiguma noteikumi*17. pants*

Katra dalībvalsts nosaka sodus, kuri piemērojami par šīs direktīvas ieviešanas laikā pieņemto noteikumu pārkāpumiem. Sodi ir pietiekami bargi, lai sekmētu šo noteikumu ievērošanu.

18. pants

Katra dalībvalsts savu tiesību aktu kontekstā paredz nepieciešamos pasākumus, lai ļautu kompetentajām iestādēm konfiscēt

ikvienu ražojumu, uz ko attiecas šī direktīva, ja ir pietiekoši pierādījumi, ka šis ražojums tiks nelikumīgi iegūts, lietots vai pārdots.

19. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā noteikumi, kas nepieciešami, lai izpildītu 9., 10., 11., 12., 13. un 14. panta prasības līdz 1993. gada 30. septembrim.

2. Dalībvalstis līdz 1994. gada 30. jūnijam pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai panāktu atbilstību tiem noteikumiem, kas nav minēti 1. punktā. Par to tās tūlīt informē Komisiju.

Dalībvalstis piemēro šos noteikumus no 1995. gada 1. janvāra.

3. Paredzot pasākumus, kas minēti 1. un 2. punktā, dalībvalstis tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

4. Tomēr, laikposmā līdz 2002. gada 31. decembrim, dalībvalstis atļauj laist tirgū sprāgstvielas, kas atbilst tiem noteikumiem, kuri ir spēkā šajās valstīs pirms 1994. gada 31. decembra.

5. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to attiecīgo valstu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

20. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1993. gada 5. aprīlī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. TRØJBORG

I PIELIKUMS

DROŠĪBAS PAMATPRASĪBAS

I. Vispārīgas prasības

1. Katra sprāgstviela jāprojektē, jāizgatavo un jātransportē tā, lai radītu iespējami mazāku apdraudējumu cilvēku dzīvībai un veselībai un lai novērstu kaitējumu īpašumam un videi parastos paredzamos apstākļos, jo īpaši attiecībā uz drošības noteikumiem un standarta praksi līdz laikam, kad šī sprāgstviela tiek izmantota.
2. Katrai sprāgstvielai jāatbilst ražotāja noteiktajiem efektivitātes rādītājiem, lai nodrošinātu maksimālu drošību un izturību.
3. Katra sprāgstviela jāprojektē un jāizgatavo tā, lai, izmantojot atbilstošas metodes, to var izlietot tādā veidā, kas samazina ietekmi uz vidi.

II. Īpašas prasības

1. Vajadzības gadījumā jāņem vērā vismaz šāda informācija un īpašības. Katra sprāgstviela jāpārbauda reālos apstākļos. Ja to nav iespējams paveikt laboratorijas apstākļos, izmēģinājumi jāveic apstākļos, kādos sprāgstviela tiks lietota.
 - a) Uzbūve un raksturīgās īpašības, tostarp ķīmiskais sastāvs, homogenitātes pakāpe un, ja nepieciešams, izmēri un graudu lieluma sadalījums;
 - b) sprāgstvielas fizikālā un ķīmiskā stabilitāte visos vides apstākļos, kādos tā var tikt izmantota;
 - c) triecienjutība un berzesjutība;
 - d) visu sastāvdaļu savietojamība saistībā ar to fizikālo un ķīmisko stabilitāti;
 - e) sprāgstvielas ķīmiskā tīrība;
 - f) sprāgstvielas izturība pret ūdens ietekmi, ja to ir paredzēts lietot mitros vai slapjos apstākļos un ja tās drošību vai izturību var negatīvi ietekmēt ūdens;
 - g) izturība pret zemām un augstām temperatūrām, ja sprāgstvielu ir paredzēts glabāt vai lietot šādās temperatūrās un ja tās drošība vai izturība var tikt negatīvi ietekmēta atdzesējot vai karsējot sprāgstvielas sastāvdaļu vai pašu sprāgstvielu;
 - h) sprāgstvielas atbilstība lietošanai bīstamās vidēs (piem., vidē, kuru apdraud raktuvju gāze, karstās masas utt.), ja to ir paredzēts lietot šādos apstākļos;
 - i) drošinātāji, kas paredzēti, lai novērstu priekšlaicīgu vai nejaušu sprāgstvielas ierosināšanu vai aizdegšanos;
 - j) sprāgstvielas pareiza pielādēšana un darbība, kad to lieto paredzētajam nolūkam;
 - k) atbilstošas instrukcijas un, ja nepieciešams, marķējumi, kas attiecas uz drošu apiešanos, glabāšanu, lietošanu un iznīcināšanu, galamērķa dalībvalsts valodā vai valodās;
 - l) sprāgstvielas, tās apvalka vai citu sastāvdaļu izturība pret izmaiņām, kas rodas glabāšanas laikā, līdz ražotāja noteiktā derīguma termiņa beigām;
 - m) visu ierīču un piederumu specifikācijas, kas nepieciešamas sprāgstvielas uzticamai un drošai darbībai;
2. Dažādām sprāgstvielu grupām ir jāatbilst vismaz šādām prasībām:
 - A. *Kaln rūpniecībā izmantojamās sprāgstvielas*
 - a) Paredzētajai ierosināšanas metodei jānodrošina kaln rūpniecībā izmantojamās sprāgstvielas droša, uzticama un pilnīga detonācija vai, attiecīgā gadījumā, uzliesmošana. Šaujampulvera gadījumā pārbauda tā spēju degt;

- b) kalnrūpniecībā izmantojamām sprāgstvielām patronā droši un uzticami jāpārnes detonācija no patronu kolonnas viena gala uz otru;
 - c) kalnrūpniecībā izmantojamo sprāgstvielu, kas paredzētas izmantošanai pazemē, radītās gāzes var saturēt oglekļa monoksīdu, slāpekļa oksīda gāzes un citas gāzes, tvaikus vai cietās daļiņas gaisā tikai tādos daudzumos, kas neietekmē veselību parastos darba apstākļos.
- B. *Detonējošās auklas, Bikforda auklas, degauklas un detonācijas caurules*
- a) Detonējošo auklu, Bikforda auklu un degauklu apvalkam jābūt ar pietiekamu mehānisko stiprību un tam pietiekami jāaizsargā sprāgstošais pildījums, ja to pakļauj normālai mehāniskai spriedzei.
 - b) jānorāda un jānodrošina Bikforda auklu degšanas laika parametri.
 - c) detonējošajām auklām ir jābūt droši aizdedzināmām, jābūt pietiekošai sprāgstvielu ierosināšanas spējai un jāatbilst prasībām attiecībā uz glabāšanu pat konkrētos klimatiskajos apstākļos.
- C. *Detonatori (tostarp spridzināmās kapsulas) un spridzekļi ar laika releju*
- a) Detonatoriem droši jāierosina kalnrūpniecībā izmantojamo sprāgstvielu detonācija, kuras paredzēts izmantot kopā ar šiem detonatoriem atbilstoši visiem paredzamajiem lietošanas nosacījumiem.
 - b) spridzekļiem ar laika releju jābūt droši ierosināmiem.
 - c) mitrums nedrīkst negatīvi ietekmēt aizdegšanās spēju.
 - d) spridzināmo kapsulu kavējuma laikam jābūt pietiekami vienmērīgam, lai nodrošinātu, ka blakusesošo laika posmu kavējuma laiku pārklāšanās varbūtība ir maznozīmīga.
 - e) elektrisko detonatoru elektriskās īpašības ir jānorāda uz iepakojuma (piem., minimālā strāvas darbība, pretestība u.c.).
 - f) elektrisko detonatoru vadiem, ņemot vērā to paredzamo pielietojumu, jābūt ar pietiekamu izolāciju un mehānisko stiprību, tostarp tā vada stiprību, kas pievienots detonatoram.
- D. *Cietā degviela un cietā raķešu degviela*
- a) Šie materiāli nedrīkst detonēt tad, kad tos lieto paredzētajam nolūkam;
 - b) ja nepieciešams, cietās degvielas (piem., tās, kuru pamatā ir nitroceluloze) stabilizē, lai novērstu noārdīšanos;
 - c) cietās raķešu degvielas, ja tās ir saspiestā vai lietā veidā, nedrīkst saturēt nekādas neparedzētas plaisas vai gāzes burbuļus, kas var būtami ietekmēt to darbību.
-

II PIELIKUMS

1. "B" MODULIS: EK modeļa pārbaude

1. Šis modulis apraksta to procedūras daļu, kurā pilnvarotā iestāde nosaka un apliecina, ka attiecīgās produkcijas reprezentatīvais paraugs atbilst šīs direktīvas atbilstošajiem noteikumiem.
2. EK modeļa pārbaudes pieteikumu ražotājs vai Kopienā reģistrēts viņa pilnvarots pārstāvis iesniedz paša izvēlētai pilnvarotai iestādei.

Šajā pieteikumā jāiekļauj:

- ražotāja nosaukums un adrese un papildus, ja pieteikumu iesniedz pilnvarots pārstāvis, arī viņa vārds/nosaukums un adrese,
- rakstisks paziņojums, ka tāds pieteikums nav iesniegts nevienā citā pilnvarotajā iestādē,
- 3. iedaļā aprakstītie tehniskie dokumenti.

Pieteikuma iesniedzējam jānodod pilnvarotās iestādes rīcībā reprezentatīvs paredzētās produkcijas paraugs, šē turpmāk "modelis". Pilnvarotā iestāde var turpmāk pieprasīt jaunus paraugus, ja tie ir vajadzīgi, lai veiktu pārbaudu programmu.

3. Pēc tehniskajiem dokumentiem jāvar novērtēt ierīces atbilstība šīs direktīvas prasībām. Dokumentos, ciktāl attiecas uz šādu novērtēšanu, ir jāietver konstrukcijas, ražošanas un ierīces darbības apraksts un, ciktāl attiecas uz šādu novērtēšanu, tajos jābūt ietvertam:
 - vispārējam modeļa aprakstam,
 - projekta skicēm un ražošanas rasējumiem, un sastāvdaļu, kompleksa daļu, strāvas slēgumu shēmām utt.,
 - aprakstiem un skaidrojumiem, kas vajadzīgi rasējumu un shēmu, kā arī ražojuma darbības izpratnei,
 - to pilnīgi vai daļēji piemēroto 4. pantā minēto standartu sarakstiem un to risinājumu aprakstiem, kuri pieņemti, lai izpildītu direktīvas pamatprasības, ja 5. pantā minētie standarti nav piemēroti,
 - veikto projektēšanas aprēķinu, pārbaudu iznākumiem utt.,
 - testu protokoliem.
4. Pilnvarotajai institūcijai:
 - 4.1. jāpārbauda tehniskie dokumenti, jāpārliedz, ka modelis ir ražots atbilstīgi minētajiem dokumentiem, un jānoskaidro, kuras detaļas projektētas saskaņā ar šīs direktīvas 4. pantā minēto attiecīgo standartu noteikumiem un kuras projektētas, nepiemērojot attiecīgos šo standartu noteikumus;
 - 4.2. jāveic vai jāorganizē attiecīgās pārbaudes un vajadzīgie testi, lai pārbaudītu, vai ražotāja izvēlētie risinājumi atbilst šīs direktīvas pamatprasībām, ja nav piemēroti 4. pantā minētie standarti;
 - 4.3. jāveic vai jāorganizē attiecīgās pārbaudes un vajadzīgie testi, lai pārbaudītu, vai attiecīgie standarti patiešām ir piemēroti, ja ražotājs ir nolēmis tos piemērot;
 - 4.4. jāvienojas ar pieteikuma iesniedzēju par vietu, kur tiks veiktas pārbaudes un vajadzīgie testi.
5. Ja modelis atbilst šīs direktīvas atbilstošajiem noteikumiem, pilnvarotā iestāde pieteikuma iesniedzējam izsniedz EK tipa pārbaudes sertifikātu. Sertifikātā ir norādes par ražotāja nosaukumu un adresi, secinājumi par pārbaudi un dati, kas nepieciešami apstiprinātā modeļa identifikācijai.

Sertifikātam pievieno vajadzīgo tehniskās dokumentācijas detaļu sarakstu, bet vienu kopiju patur pilnvarotā iestāde.

Ja ražotājam vai viņa pilnvarotajam pārstāvim Kopienā neizsniedz EK tipa pārbaudes sertifikātu, pilnvarotai iestādei jāsniedz sīki izstrādāts šāda atteikuma pamatojums.

Jāparedz apstrīdēšanas kārtība.

6. Pieteikuma iesniedzējs informē pilnvaroto iestādi, kurā glabājas tehniskie dokumenti saistībā ar EK tipa pārbaudes sertifikātu, par visām apstiprinātās ierīces modifikācijām, kam jāsaņem papildu apstiprinājums, ja šādas izmaiņas var ietekmēt ražojuma atbilstību pamatprasībām vai nosacījumiem, kas noteikti ražojuma ekspluatācijai. Šo papildu apstiprinājumu piešķir kā papildinājumu sākotnējam EK tipa pārbaudes sertifikātam.
7. Katra pilnvarotā iestāde dara zināmu pārējām pilnvarotajām iestādēm vajadzīgo informāciju sakarā ar EK tipa pārbaudes sertifikātiem un papildinājumiem, ko tā piešķirusi vai atsaukusi.
8. Pārējās pilnvarotās iestādes var saņemt EK tipa pārbaudes sertifikātu kopijas un/vai to papildinājumus. Sertifikātu pielikumiem jābūt pieejamiem pārējām pilnvarotajām iestādēm.
9. Ražotājs vai viņa pilnvarotais pārstāvis Kopienā kopā ar tehniskiem dokumentiem glabā EK tipa pārbaudes sertifikātu un to papildinājumu kopijas vismaz 10 gadus pēc dienas, kad izlaists pēdējais attiecīgais ražojums.

Ja ne ražotājs, ne viņa pilnvarotais pārstāvis nav reģistrēts Kopienā, pienākums glabāt tehnisko dokumentāciju tā, lai tā būtu pieejama, ir personai, kas piedāvā ražojumu Kopienas tirgū.

2. "C" MODULIS: **Atbilstība modelim**

1. Šis modulis apraksta to procedūras daļu, ar kuru ražotājs vai viņa pilnvarotais pārstāvis Kopienā nodrošina un deklarē, ka attiecīgās sprāgstvielas atbilst modelim, kurš raksturots EK tipa pārbaudes sertifikātā, un šīs direktīvas atbilstošajām prasībām. Ražotājam jāpiestiprina katrai sprāgstvielai CE zīme un jāsaņem rakstiska atbilstības deklarācija.
2. Ražotājam jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai garantētu to, ka ražošanas process nodrošina ražojumu atbilstību modelim, kas norādīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un šīs direktīvas efektivitātes prasībām.
3. Ražotājam vai viņa pilnvarotam pārstāvim atbilstības deklarācijas kopija jāglabā vismaz 10 gadus pēc dienas, kad izlaists pēdējais attiecīgais ražojums.

Ja ne ražotājs, ne viņa pilnvarotais pārstāvis nav reģistrēts Kopienā, pienākums glabāt tehnisko dokumentāciju tā, lai tā būtu pieejama, ir personai, kas piedāvā ražojumu Kopienas tirgū.

4. Pilnvarotajai iestādei, kuru izraudzījis ražotājs, ik pa laikam jāveic vai jāorganizē ražojuma pārbaudes. Piemērotu gatavās produkcijas paraugu, ko uz vietas paņēmusi pilnvarotā iestāde, pārbauda un ar to veic attiecīgus testus, kas noteikti attiecīgajos standartos vai standartos, kas minēti 4. panta 2. punktā, vai līdzvērtīgus testus, lai pārbaudītu ražojuma atbilstību attiecīgās direktīvas prasībām. Ja viens vai vairāki pārbaudītie paraugi neatbilst, pilnvarotai iestādei jāveic atbilstoši pasākumi.

Pilnvarotā iestāde ir atbildīga par to, ka ražotājs ražošanas procesa laikā piestiprina šīs iestādes identifikācijas simbolu.

3. "D" MODULIS: **Ražošanas kvalitātes nodrošināšana**

1. Šajā modulī ir aplūkota procedūra, kā ražotājs, kas pilda 2. iedaļā noteiktos pienākumus, nodrošina un deklarē, ka minētās sprāgstvielas atbilst paraugam, kurš norādīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un ir saskaņā ar šīs direktīvas prasībām. Ražotājam jāpiestiprina katrai sprāgstvielai CE zīme un jāsaņem rakstiska atbilstības deklarācija. Pie CE zīmes ir jābūt tās pilnvarotās iestādes pazīšanas zīmei, kas atbild par 4. iedaļā minētajām pārbaudēm.

2. Ražotājs ražošanā, galīgajā produkcijas pārbaudē un izmēģinājumos izmanto apstiprinātu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, kura noteikta 3. iedaļā. Uz ražotāju attiecas pārbaudes, kas minētas 4. iedaļā.

3. *Kvalitātes nodrošināšanas sistēma*

3.1. Ražotājs iesniedz paša izvēlētai pilnvarotai iestādei pieprasījumu novērtēt attiecīgo sprāgstvielu kvalitātes nodrošinājuma sistēmu.

Šajā pieprasījumā jāiekļauj:

- visa informācija, kas skar paredzēto sprāgstvielas kategoriju,
- dokumenti attiecībā uz kvalitātes nodrošinājuma sistēmu,
- tehniskie dokumenti, kas attiecas uz apstiprināto modeli, un EK tipa pārbaudes sertifikāta kopija.

3.2. Kvalitātes nodrošinājuma sistēmai jāgarantē sprāgstvielu atbilstība modelim, kas norādīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un atbilstošajām prasībām šajā direktīvā.

Visi ražotāja pieņemtie principi, prasības un noteikumi sistemātiski un mērķtiecīgi rakstiski jāapkopo nostādņu, procedūru un norādījumu veidā. Kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācijai jārada vienota kvalitātes programmu, plānu, rokasgrāmatu un ar kvalitāti saistītas lietvedības izpratne.

Jo īpaši tajā atbilstīgi jāapraksta:

- paredzētā kvalitāte, kā arī vadības organizatoriskā struktūra, uzdevumi un pilnvaras attiecībā uz sprāgstvielu kvalitāti,
- izmantojamās ražošanas, kvalitātes kontroles un kvalitātes nodrošinājuma metodes, procedūras un sistemātiskie pasākumi,
- pārbaudes un testi, kas ir veicami pirms un pēc ražošanas, kā arī tās laikā, un to biežums,
- ar kvalitāti saistītu ziņu apkopojumi, piemēram, pārbaudes ziņojumi un testēšanas dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgā personāla kvalifikāciju utt.,
- uzraudzības līdzekļi, kas ļauj pārliecināties, kā tiek panākta paredzētā sprāgstvielas kvalitāte un kvalitātes nodrošināšanas sistēmas efektīva darbība.

3.3. Pilnvarotajai iestādei jānovērtē kvalitātes nodrošinājuma sistēma, lai noteiktu, vai tā atbilst prasībām, kas minētas 3.2. iedaļā. Tai ir jāpieņem, ka kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, kas ievēro attiecīgos saskaņotos standartus, atbilst šīm prasībām. Vismaz vienam pārbaudes grupas dalībniekam jābūt ar pieredzi attiecīgā ražojuma tehnoloģijas novērtēšanā. Novērtēšanas procedūrā iekļauj pārbaudes vizīti uz ražotāja telpām.

Attiecīgo lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā jāietver pārbaudē izdarītie secinājumi un pienācīgi argumentēts lēmuma novērtējums.

3.4. Ražotājam ir jāaņem pildīt pienākumi, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošinājuma sistēmas, un uzturēt to pienācīgā un efektīvā līmenī.

Ražotājam vai viņa pilnvarotam pārstāvim jāinformē pilnvarotā iestāde, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, par visām paredzamām izmaiņām kvalitātes nodrošinājuma sistēmā.

Pilnvarotajai iestādei ir jānovērtē paredzamās izmaiņas un jāizlemj, vai grozītā kvalitātes nodrošinājuma sistēma joprojām būs atbilstīga 3.2. iedaļā minētajām prasībām, vai arī ir vajadzīga pārvērtēšana.

Savs lēmums tai jāpaziņo ražotājam. Paziņojumā jāietver pārbaudē izdarītie secinājumi un argumentēts novērtējuma lēmums.

4. Uzraudzība, par kuru atbild pilnvarotā iestāde.
 - 4.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošinājuma sistēmas.
 - 4.2. Ražotājam jāļauj pilnvarotās iestādes pārstāvjiem pārbaudes nolūkos apmeklēt ražošanas, pārbaudes, testēšanas un noliktavu telpas un jāsniedz visa vajadzīgā informācija, jo īpaši:
 - kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumenti,
 - ar kvalitāti saistītie dokumenti, piemēram, pārbaudīto protokoli un izmēģinājumu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgo darbinieku kvalifikāciju utt.
 - 4.3. Pilnvarotajai iestādei periodiski jāveic revīzija, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un piemēro kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, un tā dara zināmu ražotājam revīzijas ziņojumu.
 - 4.4. Turklāt pilnvarotās iestādes pārstāvji var apmeklēt ražotāju bez brīdinājuma. Šādu apmeklējumu laikā pilnvarotā iestāde var veikt testus vai lūgt tos veikt, lai pārbaudītu, vai kvalitātes nodrošinājuma sistēma darbojas pareizi; nepieciešamības gadījumā pilnvarotajai iestādei jāsniedz ražotājam ziņojums par vizīti un ziņojums par testu, ja tas ir veikts.
5. Valsts iestāžu vajadzībām ražotājam vismaz 10 gadus pēc pēdējā ražojuma izlaišanas jāglabā:
 - dokuments, kas minēts 3.1. iedaļas otrajā ievilkumā,
 - dokumenti par izmaiņām, kas minētas 3.4. iedaļas otrajā daļā,
 - pilnvarotās iestādes lēmumi un ziņojumi, kas minēti 3.4. iedaļas pēdējā daļā un 4.3. un 4.4. iedaļā.
6. Katra pilnvarotā iestāde sniedz pārējām pilnvarotajām iestādēm vajadzīgo informāciju attiecībā uz izsniegtiem un atsauktiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem.

4. "E" MODULIS: **Produkcijas kvalitātes nodrošināšana**

1. Šis modulis apraksta procedūru, kā ražotājs, kas pilda 2. iedaļā noteiktos pienākumus, nodrošina un deklarē, ka sprāgstvielas atbilst modelim, kurš norādīts EK tipa pārbaudes sertifikātā. Ražotājam jāpiestiprina katrai sprāgstvielai CE zīme un jāsgatavo rakstiska atbilstības deklarācija. Pie CE zīmes ir jābūt tās pilnvarotās iestādes identifikācijas numuram, kas atbild par 4. iedaļā minētajām pārbaudēm.
2. Ražotājs ražošanā, galīgajā produkcijas pārbaudē un izmēģinājumos izmanto apstiprinātu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, kura noteikta 3. iedaļā. Uz ražotāju jāattiecinā pārbaudes, kas minētas 4. iedaļā.
3. *Kvalitātes nodrošinājuma sistēma*
 - 3.1. Ražotājs paša izvēlētai pilnvarotai iestādei iesniedz pieteikumu attiecībā uz viņa sprāgstvielu kvalitātes nodrošinājuma sistēmas novērtēšanu.

Šajā pieteikumā jāiekļauj:

 - visa informācija, kas skar paredzēto sprāgstvielas kategoriju,
 - kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācija,
 - tehniskie dokumenti, kas attiecas uz apstiprināto modeli, un EK tipa pārbaudes sertifikāta kopija.
 - 3.2. Saskaņā ar kvalitātes nodrošinājuma sistēmu katru sprāgstvielu pārbauda un ar to veic attiecīgus testus, kā noteikts 4. pantā minētajos attiecīgajos standartos, vai līdzvērtīgus testus, lai pārbaudītu tās atbilstību attiecīgām direktīvas prasībām. Visi ražotāja pieņemtie principi, prasības un noteikumi sistemātiski un mērķtiecīgi rakstiski jāapkopo nostādņu, procedūru un norādījumu veidā. Minētai kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācijai jāraida vienota kvalitātes programmu, plānu, rokasgrāmatu un lietvedības izpratne.

Jo īpaši tajā atbilstīgi jāapraksta:

- kvalitātes prasības un vadības organizatoriskā struktūra, pienākumi un pilnvaras attiecībā uz ražošanas kvalitāti,
- pārbaudes un testi, kas tiks veikti pēc ražošanas,
- uzraudzības līdzekļi, kas ļauj kontrolēt kvalitātes nodrošinājuma sistēmas efektīvu darbību,
- ar kvalitāti saistītie dokumenti, piemēram, pārbaudžu protokoli un izmēģinājumu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgo darbinieku kvalifikāciju utt.

- 3.3. Pilnvarotajai iestādei jānovērtē kvalitātes nodrošinājuma sistēma, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.2. iedaļā minētajām prasībām. Tai ir jāpieņem, ka kvalitātes nodrošinājuma sistēmas, kurās ievēroti attiecīgie saskaņotie standarti, atbilst šīm prasībām.

Vismaz vienam pārbaudes grupas dalībniekam jābūt ar pieredzi attiecīgā ražošanas tehnoloģijas novērtēšanā. Novērtēšanas procedūrā jāparedz pārbaudes vizīte uz ražotāja telpām.

Attiecīgais lēmums jāpaziņo ražotājam. Paziņojumā jāietver pārbaudē izdarītie secinājumi un argumentēts novērtējuma lēmums.

- 3.4. Ražotājam jāapņemas pildīt pienākumi, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošinājuma sistēmas, un uzturēt to pienācīgā un efektīvā līmenī.

Ražotājam vai viņa pilnvarotajam pārstāvim jāinformē pilnvarotā iestāde, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, par visām paredzamām izmaiņām kvalitātes nodrošināšanas sistēmā.

Pilnvarotajai iestādei ir jānovērtē paredzamās izmaiņas un jāizlemj, vai grozītā kvalitātes nodrošinājuma sistēma joprojām būs atbilstīga 3.2. iedaļā minētajām prasībām, vai arī ir vajadzīga pārvērtēšana.

Savs lēmums tai jāpaziņo ražotājam. Paziņojumā jāietver pārbaudē izdarītie secinājumi un argumentēts novērtējuma lēmums.

4. Uzraudzība, par kuru atbild pilnvarotā iestāde.

- 4.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošinājuma sistēmas.

- 4.2. Ražotājam jāļauj pilnvarotās iestādes pārstāvjiem pārbaudes nolūkos apmeklēt pārbaudes, testēšanas un nolikta-
vu telpas un jāsniedz visa vajadzīgā informācija, jo īpaši:

- kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācija,
- tehniskie dokumenti,
- ar kvalitāti saistītie dokumenti, piemēram, pārbaudžu protokoli un izmēģinājumu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgo darbinieku kvalifikāciju utt.

- 4.3. Pilnvarotajai iestādei periodiski jāveic revīzija, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur spēkā un piemēro kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, un revīzijas ziņojums jādara zināms ražotājam.

- 4.4. Turklāt pilnvarotās iestādes pārstāvji var apmeklēt ražotāju bez brīdinājuma. Šādu apmeklējumu laikā pilnvarotā iestāde var veikt testus vai lūgt tos veikt, lai pārbaudītu, vai kvalitātes nodrošinājuma sistēma darbojas pareizi; nepieciešamības gadījumā pilnvarotajai iestādei jāsniedz ražotājam ziņojums par vizīti un ziņojums par testu, ja tas ir veikts.

5. Valsts iestāžu vajadzībām ražotājam vismaz 10 gadus pēc pēdējās produkcijas izgatavošanas jāglabā:

- dokuments, kas minēts 3.1. iedaļas otrajā ievilkumā,
- izmaiņas, kas minētas 3.4. iedaļas otrajā daļā,
- pilnvarotās iestādes lēmumi un ziņojumi, kas minēti 3.4. iedaļas pēdējā daļā un 4.3. un 4.4. iedaļā.

6. Katrai pilnvarotajai iestādei ir jāsniedz pārējām pilnvarotajām iestādēm vajadzīgā informācija attiecībā uz visiem izsniegtajiem un atsauktajiem kvalitātes nodrošinājuma sistēmas apstiprinājumiem.

5. "F" MODULIS: Produkta verificēšana

1. Šajā modulī ir aplūkota procedūra, kā ražotājs vai Kopienā reģistrēts viņa pilnvarots pārstāvis pārbauda un apliecina, ka sprāgstvielas, uz kurām attiecas 3. punkta noteikumi, atbilst EK tipa pārbaudes sertifikātā norādītajam paraugam un ir saskaņā ar šīs direktīvas prasībām.
2. Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ražošanas procesā nodrošinātu sprāgstvielu atbilstību paraugam, kas norādīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un šīs direktīvas prasībām. Viņš katrai sprāgstvielai piestiprina CE zīmi un sagatavo atbilstības deklarāciju.
3. Pilnvarotā iestāde veic attiecīgas pārbaudes un izmēģinājumus, lai pārbaudītu sprāgstvielas atbilstību attiecīgajām direktīvas prasībām, pārbaudot un izmēģinot katru sprāgstvielu saskaņā ar 4. iedaļu.
Ražotājs vai viņa pilnvarots pārstāvis Kopienā glabā atbilstības deklarācijas kopiju vismaz 10 gadus pēc pēdējās sprāgstvielas izgatavošanas.
4. *Katras sprāgstvielas verificācija, veicot tās pārbaudi un izmēģinājumu*
 - 4.1. Visas sprāgstvielas individuāli pārbauda un ar tām veic attiecīgus testus, kā noteikts 4. pantā minētajos attiecīgajos standartos, vai līdzvērtīgus testus, lai pārbaudītu to atbilstību attiecīgajam modelim un direktīvas prasībām.
 - 4.2. Pilnvarotā iestāde nodrošina, ka tās pazīšanas zīme ir piestiprināta pie katras apstiprinātās sprāgstvielas, un sagatavo rakstisku atbilstības sertifikātu saistībā ar veiktajiem izmēģinājumiem.
 - 4.3. Ražotājam vai viņa pilnvarotam pārstāvim jābūt gatavam pēc pieprasījuma uzrādīt pilnvarotās iestādes sertifikātu.

6. "G" MODULIS: Eksemplāra verificācija

1. Šajā modulī ir aplūkota procedūra, kā ražotājs nodrošina un deklarē, ka attiecīgā sprāgstviela, par kuru izsniegts 2. iedaļā minētais sertifikāts, ir saskaņā ar attiecīgajām šīs direktīvas prasībām. Ražotājam jāpiestiprina sprāgstvielai CE zīme un jāpasagatavo atbilstības deklarācija.
2. Pilnvarotajai iestādei jāpārbauda sprāgstviela, kā arī jāveic ar to attiecīgie testi, kā noteikts 4. pantā minētajos attiecīgajos standartos, vai līdzvērtīgi testi, lai pārbaudītu tās atbilstību attiecīgajām direktīvas prasībām.
Pilnvarotā iestāde nodrošina, ka tās pazīšanas zīme ir piestiprināta pie katras apstiprinātās sprāgstvielas, un sagatavo atbilstības sertifikātu saistībā ar veiktajiem izmēģinājumiem.
3. Tehniskās dokumentācijas mērķis ir dot iespēju novērtēt atbilstību šīs direktīvas prasībām un izprast sprāgstvielas konstrukciju, ražošanu un darbību.
Dokumentiem jāietver, ciktāl tas nepieciešams novērtēšanai:
 - tipa vispārējs apraksts,
 - projekta skices, ražošanas rasējumi un elementu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u.tml. shēmas,
 - apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un shēmu, kā arī sprāgstvielas un drošinātāju darbības izpratnei,
 - to pilnīgi vai daļēji piemēroto 4. pantā minēto standartu sarakstiem un to risinājumu aprakstiem, kuri pieņemti, lai izpildītu direktīvas pamatprasības, ja 4. pantā minētie standarti nav piemēroti,
 - veikto projektēšanas aprēķinu, pārbaudu iznākumi utt.,
 - testu protokoli.

III PIELIKUMS

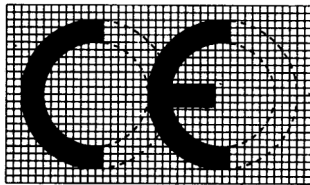
IESTĀŽU PILNVAROŠANAS OBLIGĀTIE KRITĒRIJI, KAS JĀIEVĒRO DALĪBVALSTĪM

1. Pilnvarotā iestāde, tās direktors un darbinieki, kas atbild par verifikācijas pārbaudēm, nav nedz inspicējamo sprāgstvielu projektētāji, ražotāji, piegādātāji vai uzstādītāji, nedz minēto pušu pilnvaroti pārstāvji. Viņus neiesaista šādu sprāgstvielu projektēšanā, konstruēšanā, tirgū laišanā vai apkalpošanā nedz tieši, nedz pilnvarotu pārstāvju statusā. Tas neizslēdz tehniskās informācijas apmaiņu starp ražotāju un pilnvaroto iestādi.
2. Pilnvarotā iestāde un tās darbinieki veic verifikācijas pārbaudes ar visaugstāko profesionalitāti un tehnisko kompetenci neatkarīgi no jebkāda spiediena un pamudinājumiem, galvenokārt finansiāliem, kas var ietekmēt lēmumu vai inspicēšanas rezultātus, īpaši no to personu vai personu grupu puses, kuras ir ieinteresētas pārbaudes rezultātos.
3. Iestādes rīcībā jābūt vajadzīgajiem darbiniekiem un materiāli tehniskai bāzei, kas ļautu kārtīgi veikt administratīvos un tehniskos uzdevumus saistībā ar pārbaudu veikšanu; tai jābūt pieejamām arī iekārtām, kas vajadzīgas īpašu pārbaudu veikšanai.
4. Par inspicēšanu atbildīgajiem darbiniekiem ir:
 - atbilstoša tehniskā un profesionālā sagatavotība,
 - pietiekama veicamo pārbaudu prasību izpratne un atbilstoša pieredze to izpildē,
 - prasme sastādīt sertifikātus, protokolus un ziņojumus, kas ir nepieciešami, lai apstiprinātu veiktos testus.
5. Pilnvarotā iestāde garantē inspicēšanas neatkarību. Darbinieku atalgojums nav atkarīgs no izdarīto pārbaudu skaita vai to rezultātiem.
6. Pilnvarotajai iestādei jāapdrošina atbildība, ja atbildību saskaņā ar valsts tiesību aktiem neuzņemas valsts vai pati dalībvalsts tieši neatbild par pārbaudēm.
7. Pilnvarotās iestādes darbiniekiem ir pienākums saskaņā ar šo direktīvu vai jebkuru valsts tiesību aktu, kas nosaka tās piemērošanu, glabāt profesionālos noslēpumus, kas attiecas uz informāciju, kuru iegūst, izpildot iestādes uzdevumus, izņemot attiecībā pret tās valsts kompetentām iestādēm, kurā šos uzdevumus izpilda.

IV PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS ZĪME

CE zīmi veido sākumburti CE, kuriem ir šāda forma.

Ja CE zīmi samazina vai palielina, tad jā saglabā iepriekš redzamā zīmējuma proporcijas.

